

[Pelle Voigt]

Jeg vil gerne bede ministeren forklare, hvad meningen egentlig er med det overordentlig uklare svar, for mit spørgsmål er meget klart og kan besvares med et ja eller et nej.

Spørgsmålet drejer sig faktisk om at få fastslået, hvorvidt regeringen agter at arbejde aktivt inden for NATO for den dagsorden, som et flertal i folketinget her vedtog den 26. maj, eller om regeringen ikke agter at arbejde for gennemførelse af synspunkterne i denne dagsorden.

Det siger sig selv, at når folketinget vedtager en udenrigspolitisk dagsorden, er det ikke blot regeringens opgave at meddele, at folketinget har vedtaget sådan en dagsorden. Det har alle jo kunnet læse i aviserne, inklusive de øvrige deltagere i NATOs ministerråds møder. Det, jeg spørger om, er, om regeringen vil tage initiativer – konkret det initiativ, der er indeholdt i dagsordenens punkt 1 – om man vil stille forslag på NATOs ministerråds møde, som gør det muligt at forlænge forhandlingsperioden, hvori der ikke opstilles nye vestlige mellemdistancevåben, ud over den frist, man indtil nu har fastsat, nemlig udgangen af 1983.

Jeg synes, det må være rimeligt inden folketingets afslutningsdebat i morgen, at regeringen giver et klart svar på det spørgsmål, som i øvrigt også er stillet til udenrigsministeren.

Forsvarsministeren (Palle Simonsen, fg.):

Jeg synes, det var lidt for kortfattet at svare ja eller nej. Derfor brugte jeg en lidt længere besvarelse, men jeg mener, svaret var ganske klart. Jeg skal gerne gentage, at forsvarsministeren vil i NATO redegøre for forhandlingerne i folketinget den 26. maj 1983 og fremføre de synspunkter, der er indeholdt i den af folketinget vedtagne dagsorden. Jeg mener, det svar er så klart, at det ikke behøver nogen som helst nærmere uddybning.

Pelle Voigt (SF):

Jeg er ked af at måtte erklære mig uenig med ministeren. Der bliver jo ikke svaret på spørgsmålet. Jeg er nu, da det gentager sig, lidt nervøs for, at det er med vilje, man ikke svarer.

Nu sagde ministeren, at spørgsmålet kunne besvares kortere, end ministeren gjorde det.

Jeg skal derfor bede om, at spørgsmålet bliver besvaret med et ja eller nej. Agter man at følge den dagsorden, som pålægger regeringen at føre en bestemt udenrigspolitik, op med handlinger og forslag i NATO, eller agter man udelukkende at orientere NATO om, at en sådan vedtagelse har fundet sted? Vil man fremsætte et sådant forslag, som der nævnes i mit spørgsmål, eller vil man ikke foretage sig noget og dermed modarbejde den instruks, som ligger i dagsordenen til regeringen?

Hvis Danmark ikke foretager sig noget i denne sag, er det indlysende, at så kan det, der er indeholdt i dagsordenen fra den 26. maj, ikke opfyldes, for så vil der ikke blive stillet forslag i NATO i den retning. Hvis regeringen ikke kan besvare dette, må det desværre tages som et udtryk for, at man ikke agter at fremsætte et sådant forslag.

Jeg kunne i øvrigt konkret spørge ministeren, om den i dag fraværende forsvarsminister måske netop nu på NATOs ministerråds møde – hvilket ville være naturligt – er i færd med at fremsætte et forslag, som ophæver tidsgrænsen for forhandlingsperioden.

Forsvarsministeren (Palle Simonsen, fg.):

Jeg kan slet ikke forstå, hvordan der kan være tale om at drage den konklusion, at man ikke skulle foretage sig noget. Jeg har meget klart sagt, at forsvarsministeren i NATO vil fremføre de synspunkter, der er indeholdt i den dagsorden, folketinget har vedtaget. Det vil han naturligvis loyalt gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Hahn: spm. nr. S 1128

Waldorff: spm. nr. S 1146

Knud Lind: spm. nr. S 1148, 1158 og 1200

Stavad: spm. nr. S 1168

Dræbye: spm. nr. S 1169

Hans Jørgen Holm: spm. nr. S 1175

Poulsgaard: spm. nr. S 1177 og 1183